

הפטרת אמר

ספר יחזקאל, פרק מד

טו והכהלים הלולים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות
בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב
ודם נאם אדני יהוה: טז המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני
לשרתני ושמרו את משמרתי: יז והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית
בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר
הפנימית וביתה: יח פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו
על מתניהם לא יחגרו ביצע: יט ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר
החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו
אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם
בבגדיהם: כ וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו פסום יכסמו
את ראשיהם: כא ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית:
כב ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית
ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: כג ואת עמי יורו בין
קדש לחל וביוטמא לטהור יודעם: כד ועל ריב המה יעמדו ל שפט
[למשפט] במשפטי ושפטהו [ישפטהו] ואת תורתני ואת חקתי
בכל מועדי שמרו ואת שבתותי יקדשו: כה ואלמת אדם לא יבוא
לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה
לאיש יטמאו: כו ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: כז וביום באו
אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני

יְהוָה: כַּח וְהִיטָה לָהֶם לַנְּחִלָּה אֲנִי נִחַלְתֶּם וְאַחֲזִיה לְא־תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל
אֲנִי אֲחֻזְתֶּם: כִּט הַמְּנַחֵה וְהַחֲטָאֵת וְהָאֲשִׁם הַמָּה וְאֲכָלִים וְכָל־חֲרָם
בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה: ל וְרֵאשִׁית כָּל־בְּבוּרֵי כָל וְכָל־תְּרוּמַת כֹּל מִכָּל־
תְּרוּמֹתֵיכֶם לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהַנִּיחַ בְּרָכָה
אֶל־בֵּיתָה: לֹא כָל־נִבְלָה וְיִטְרָףָה מִן־הָעוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לֹא יֵאָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים: